

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Рев-08-000 896
Бањалука, 12.01.2010. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Петра Бајића, као председника вијећа, Јанка Нинића и Драгослава Лукића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца М. Б1. из К., против тужених М. Г., К. Д., Д. Ш. и М. В2. из С., Н. Н., С. Б. и Б. М. из К., заступа их Д. А. адвокат из С., ул...., ради утврђења недостојности наслеђивања, одлучујући по ревизији тужиоца против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Гж-08-000 614 од 13.06.2008. године, на сједници одржаној дана 12.01.2010. године донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Градишци број 072-0-П-06-000 563 од 31.08.2007. године одбијен је као неоснован тужбени захтјев тужиоца да се утврди да су тужени недостојни наслеђа иза пок. Б. Б., кћери И. из Р. Л., умрле 02.05.1997. године у Р. Обавезан је да туженима у року од 30 дана накнади трошкове поступка у износу од 2.520,00 КМ.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Гж-08-000 614 од 13.06.2008. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца против те првостепене пресуде, тако да је она у цјелини потврђена.

Благовременом ревизијом тужилац оспорава законитост те другостепене пресуде због „разлога из члана 240. став 1. и 2.“ Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 58/03, 85/03 и 63/07 – у даљем тексту: ЗПП), предлажући да се она преиначи тако да се његовом тужбеном захтјеву удовољи, или да се укине и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак.

Одговор на ревизију није поднесен.

Размотривши ревизију и побијану пресуду по одредбама члана 241. ЗПП, као и цјелокупне списе предметне правне ствари, овај суд је одлучио као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да тужилац тужбени захтејев у овој правној ствари заснива на тврдњи да се тужени нису бринули о сада пок. Б. Б. као старом и

неспособном лицу и да јој нису указивали нужну помоћ, тако да су сву бригу о њој препустили њему (тужиоцу) и да је она изјављивала да ће сву своју имовину за случај смрти оставити његовом сину М. С друге стране, из образложења првостепене пресуде произлази да је оцјеном изведених доказа утврђено да сада пок. Б. није од тужених тражила да је издржавају, нити да јој на било који начин помажу, нити је правним послом за случај смрти (тестаментом) располагала својом имовином и тужене искључила из наслеђа на њеној заоставштини.

У таквој ситуацији, по оцјени овог суда, нижестепени судови правилно налазе да се тужени нису огријешили о обавезу издржавања према оставитељици, јер да такве законске обавезе није ни било, па како није утврђено ни да јој они нису хтјели указати нужну помоћ, слиједи да не постоји разлог из члана 129. тачка 4. Закона о наслеђивању („Службени лист СР БиХ“, бр. 7/80), као важећег закона у вријеме смрти оставитељице, да се тужбеном захтјеву удовољи.

Ревизиони приговори да се пружање такве помоћи „морало очекивати од тужених обзиром да се исти позивају на наследство“ и да је „покојна Б. стално говорила да ће своју имовину оставити тужитељу односно његовом сину“, јер да „остали наследници нису заслужили наслеђа“, нису основани с обзиром на утврђено чињенично стање (напријед констатовано). Неоснован је и приговор тужиоца да је суд био дужан да га поучи да „себи може узети адвоката да га заступа и то унијети у записник“, јер да је он неуко лице. Наиме, таква обавеза суда законом (ЗПП) није одређена.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да не постоје разлози из члана 240. ЗПП због којих је ревизија изјављена. Такође налази да у проведеном поступку није било недостатака који би се односили на страначку способност и заступање странака у овом спору, па се отуда ревизија тужиоца одбија као неоснована на основу члана 248. тога закона.

Предсједник вијећа
Петар Бајић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић